

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/80/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113208604
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113208604.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako otec, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Bystrici, a navrhovateľky: B. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako otec, deti rodičov: B. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX L. L., Na N. XX, a: H. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX L. L., H. X, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Danielou Bacíkovou, so sídlom Advokátskej kancelárie 974 01 Banská Bystrica, Skuteckého 12, o zmenu výchovného prostredia, o odvolaní matky zo dňa 16. 09. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/112/2013-94 zo dňa 02. 07. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom zrušuje a vec mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril B. G. (v tom čase maloletú) a V. G. do osobnej starostlivosti otca. Matke uložil povinnosť prispievať na výživu B. G. výživným v sume 70 eur mesačne a na výživu maloletej V. G. výživným v sume 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Nad B. G. (v tom čase maloletou) a nad maloletou V. G. nariadil okresný súd dohľad. Deťom a ich rodičom nariadil okresný súd poradensko-psychologický proces na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR v Banskej Bystrici. Tým došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 35P/95/2012-55 zo dňa 06. 11. 2012 vo výroku o výchove maloletých detí a rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P/193/2012-87 zo dňa 26. 09. 2012 vo výroku o výžive detí.

Proti tomu rozsudku okresného súdu podala odvolania matka detí, a to do výroku o výživnom. Podľa jej názoru okresný súd pri určovaní výživného nedostatočne zvažil jej finančné možnosti. Uviedla, že v čase, keď maloleté deti boli v jej osobnej starostlivosti si otec svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom riadne neplnil, k máju 2013 mal dlh na výživnom v sume 6 682,80 eur, preto musela všetky potreby maloletých detí uhrádzať zo svojho príjmu. Po odchode otca z ich spoločnej domácnosti si otec ako živnostník neplatil povinné odvody, k 16. 05. 2013 mal dlh v Sociálnej poisťovni v sume 3 610,72 eur v zdravotnej poisťovni v sume 1 807,91 eur. Za jeho neuvážené konanie chodili na jej účet neustále exekúcie, ktoré ochudobňovali jej rozpočet na výživu maloletých detí. Na tento účet pritom otec detí neprispieval a svoje záväzky nechal plniť matku. Keďže si otec v čase, keď sa o maloleté deti osobne starala neplnil voči nim vyživovaciu povinnosť, musela matka zrušiť poistenie pre dcéru B.. Medzičasom ale prišla na jej účet exekúcia na otca detí a peniaze zo zrušeného poistenia boli poukázané v prospech súdneho exekútora. Okresný súd pri určení výšky výživného dostatočne neskúmal, do akej miery je matka zaťažaná spoločnými záväzkami. Otec detí dodnes nemá v banke aktívny účet, majetok, ktorý bol na jeho meno po odchode z ich spoločnej domácnosti poprepisoval na iné osoby a veriteľia záväzky

vymáhajú doteraz od nej. Matka dosahuje príjem v sume 336,86 eur mesačne, platí nájomné za byt v sume 170 eur mesačne a inkaso v sume 40 eur mesačne. Exekúcie z platu, týkajúce sa otca detí, činia 70 eur mesačne. Po odpočítaní všetkých výdavkov a výživného určeného okresným súdom by jej zostalo na živobytie len 6,80 eur mesačne. Namietala tiež splatnosť výživného do 15. dňa v mesiaci, nakoľko k tomuto dňu jej nie vždy zamestnávateľ mzdu vyplatí. Na základe uvedených skutočností navrhla matka rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom zrušiť a vec vrátiť v tomto rozsahu súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu matky podal vyjadrenie otec. Vo vzťahu k tvrdeniu matky, že má dlh na výživnom uviedol, že napriek tomu, že deti boli zverené matke, reálne sa nachádzali v jeho starostlivosti a hradil tak všetky ich potreby. Otec tiež uviedol, že nemá vedomosť o existencii údajných exekúcií, ktoré má za neho matka platiť. Tvrdil, že je v možnostiach a schopnostiach matky platiť okresným súdom určené výživné. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti navrhol potvrdiť.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu matky nevyjadril.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu vo výroku o vyživovacej povinnosti matky k maloletému dieťaťu a k navrhovateľke (predtým maloleté dieťa) podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a v uvedenom rozsahu vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa ustanovenia § 221 ods. 2 OSP z týchto dôvodov:

Okresný súd rozhodol o vyživovacej povinnosti matky k jej deťom podľa ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a ust. § 75 ods. 1 prvá veta zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, v časti týkajúcej sa určenia vyživovacej povinnosti matky k deťom okresný súd konštatoval, že (v tom čase ešte maloletá) B. má 17 rokov, ukončila 2. ročník SOU, záujmy má primerané veku, je zdravá. H. V. má 12 rokov, ukončila 6. Ročník základnej školy, záujmy má primerané veku, je sledovaná v kardiologickej ambulancii. Matke detí je zamestnaná, dosahuje čistý mesačný príjem v sume 336,86 eur. Na základe zisteného skutkového stavu okresný súd uložil matke povinnosť prispievať na výživu dcéry B. výživným v sume 70 eur mesačne a na výživu maloletej V. výživným v sume 50 eur mesačne, majúc za to, že je v možnostiach a schopnostiach matky takto určené výživné platiť bez ujmy vlastnej výživy. Pri určovaní výživného okresný súd nezohľadnil úverové zaťaženia matky a uviedol, že vyživovaciu povinnosť k deťom má aj otec, ktorý má mať mesačný príjem v sume 900 eur mesačne. Rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú.

Podľa ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Preskúmaním odvolaním napadnutého rozsudku v časti určenia vyživovacej povinnosti matke k deťom, dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav veci. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri určovaní výživného vychádzal v zásade len z príjmu matky bez toho, aby sa zaoberal výdavkami matky spojenými so zabezpečením jej životných potrieb. Rovnako sa okresný súd nezaoberal ani skúmaním odôvodnených potrieb detí. Súd pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vychádza zo zákonných kritérií obsiahnutých v ustanoveniach § 62 a nasl. Zákona o rodine. Je preto povinný čo najúplnejšie zistiť majetkové a sociálne

pomery tak na strane povinného rodiča, ale tiež rodiča, ktorému dieťa bolo podľa rozhodnutia súdu zverené do osobnej starostlivosti a zistiť i ďalšie okolnosti majúce vplyv na vyhodnotenie reálnych schopností a možností povinného rodiča prispievať na výživu dieťaťa. V nadväznosti na takto zistený skutkový stav, po zvážení a zhodnotení odôvodnených potrieb dieťaťa potom súd stanoví, respektíve upraví rozsah vyživovacej povinnosti, adekvátnej na zistený skutkový stav. Okresný súd v danej veci nepostupoval v zmysle vyššie uvedeného, z ktorého dôvodu preto odvolací súd musel odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o výživnom zrušiť a v uvedenom rozsahu mu vec vráca na ďalšie konanie. Okresný súd v ďalšom doplní dokazovanie v naznačenom smere a preskúma tiež tvrdenia matky uvedené v podanom odvolaní o tom, že za otca detí má plniť jeho záväzky vymáhané v exekučnom konaní. Po doplní dokazovania okresný súd o vyživovacej povinnosti matky k deťom nanovo rozhodne.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.